

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/268/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214206637
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6214206637.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa V. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom vo Z. C., Z. č. XXX/XX, proti odporcovi O. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v A., č. XX, v súčasnosti bytom vo Z. K., X H. I., H., H XDB, zastúpenému JUDr. Jozefom Veselým, advokátom so sídlom vo Veľkom Krtíši, Mierová č. 1, o návrhu odporcu na povolenie obnovy konania, o návrhu odporcu na povolenie odkladu vykonateľnosti rozsudku, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 2C/215/2014-14 zo dňa 05.12.2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh odporcu na povolenie odkladu vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu veľký Krtíš č.k. 2C/20/2013-54 zo dňa 06.06.2013. V odôvodnení uznesenia uviedol, že nezistil splnenie predpokladov na povolenie odkladu vykonateľnosti uvedeného rozsudku, pretože exekúcia, ktorá sa proti navrhovateľovi vedie na základe predmetného rozsudku ako exekučného titulu bola odložená do právoplatného skončenia konania v prejednávanej veci. Okresný súd súčasne preskúmal splnenie zákonných predpokladov na ustanovenie procesného opatrovníka odporcovi (navrhovateľovi obnovy konania), ako účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, v konaní, ktorého obnova sa navrhuje a dospel k záveru, že tieto predpoklady boli splnené. Z uvedených dôvodov okresný súd návrh odporcu na povolenie odkladu vykonateľnosti rozsudku zamietol. Okresný súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 233 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Proti uzneseniu okresného súdu podal odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 27.01.2015 (čl. 17-18 spisu). Domáhal sa zmeny uznesenia okresného súdu v zmysle vyhovenia jeho návrhu na povolenie odkladu vykonateľnosti predmetného rozsudku. Vytýkal okresnému súdu, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a súčasne, že vec nesprávne právne posúdil. Poukázal na to, že uznesenie o povolení odkladu exekúcie už nadobudlo právoplatnosť, exekučný súd povolil odklad exekúcie s odôvodnením, že možno očakávať zastavenie exekúcie, preto nie je zrejmé, prečo okresný súd zamietol jeho návrh na povolenie odkladu vykonateľnosti predmetného rozsudku. Vyjadril názor, že rovnaký súd posúdil obdobné skutočnosti diametrálne odlišne čo považoval za neprípustné. Vyčítal okresnému súdu, že neuviedol konkrétne v čom vidí absenciu osvedčenia potreby povolenia odkladu vykonateľnosti rozsudku.

Navrhovateľ vo vyjadrení zo dňa 20.03.2015 (čl. 27 spisu) k odvolaniu odporcu navrhol potvrdenie napadnutého uznesenia okresného súdu.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 233 O.s.p., ak je pravdepodobné, že sa návrhu na obnovu konania vyhovie, môže súd nariadiť odklad vykonateľnosti rozhodnutia o veci.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že dňa 25.08.2014 doručil odporca okresnému súdu návrh na začatie konania, ktorým sa proti navrhovateľovi domáhal povolenia obnovy konania vedeného pred okresným súdom pod sp. zn. 2C/20/2013 a súčasne povolenia odkladu vykonateľnosti rozsudku č.k. 2C/20/2013-54 zo dňa 06.06.2013; v návrhu uviedol, že predmetným rozsudkom mu bola uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 914,82 € z titulu pôžičky a náhradu trov konania; v priebehu konania mu bol ustanovený opatrovník, pretože sa okresnému súdu nepodarilo doručiť mu zásielky do vlastných rúk; opatrovník sa na výzvu okresného súdu k návrhu nevyjadril a vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie; opatrovník nedostatočne hájil jeho záujmy v konaní; od roku 2005 sa však s celou rodinou zdržiava vo Z. K.; o existencii uvedeného rozsudku sa dozvedel len po doručení upovedomenia o začatí exekúcie, ktorá sa proti nemu vedie na základe predmetného rozsudku ako exekučného titulu; návrh na povolenie obnovy konania oprel o ustanovenie § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. Okresný súd pripojil spis ohľadne konania vedeného pod sp. zn. 2C/20/2013 a následne vydal napadnuté uznesenie.

Odvolanie odporcu nie je podľa odvolacieho súdu dôvodné.

Okresný súd zamietol návrh odporcu na povolenie obnovy konania po zistení, že exekučný súd povolil odklad exekúcie vedenej proti odporcovi na základe exekučného titulu vydaného v konaní, ktorej obnovy sa odporca domáha v prejednávanej veci. Odporca v podanom odvolaní v podstate vyjadril názor, že povolením odkladu exekúcie sú splnené aj podmienky na povolenie odkladu vykonateľnosti predmetného rozsudku. Odvolací súd sa stotožňuje s okresným súdom, že v prejednávanej veci nie je potrebné povoliť odklad vykonateľnosti rozsudku; povolenie odkladu vykonateľnosti tu slúži práve na zabezpečenie, aby prípadnou exekúciou nedošlo k zmareniu účelu obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku; keďže je zrejmé, že exekúcia nebude na základe sporného rozsudku nebude prebiehať aj podľa odvolacieho súdu nie je potrebné povoliť aj odklad vykonateľnosti predmetného rozsudku. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Pre účely ďalšieho konania považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že nezmeniteľnosť a záväznosť rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť, je jednou zo záruk právnej istoty, pričom prípadná náprava neprávoplatného rozhodnutia súdu sa spravidla môže doceliť v riadnom inštančnom postupe formou odvolania ako riadneho opravného prostriedku. Výnimkou z tohto pravidla sú mimoriadne opravné prostriedky (obnova konania a dovolanie), ktorými možno dosiahnuť nápravu právoplatných rozhodnutí, ak existuje niektorý z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 228 ods. 1 O.s.p. (v prípade obnovy konania). Podmienkami prípustnosti každého návrhu na povolenie obnovy konania je nielen spôsobilý predmet, voči ktorému návrh smeruje, zákonný dôvod obnovy, z ktorého návrh vychádza, lehoty, počas ktorých musí byť návrh na povolenie obnovy konania podaný, osoba spôsobilá na podanie návrhu, ale aj osobitné náležitosti návrhu na povolenie obnovy konania a príslušnosť súdu k jeho prejednávaniu; splnenie týchto podmienok je súd povinný skúmať z úradnej moci. Inštitút obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku predstavuje zásah do právnej istoty, keďže umožňuje znovu konať a rozhodovať vo veciach, ktoré už boli právoplatne rozsúdené; je preto namieste doslovná (skôr reštriktívna) aplikácia príslušných ustanovení pri výklade prípustnosti a dôvodnosti obnovy konania. Obnova konania slúži predovšetkým na nápravu nesprávnych skutkových zistení na základe nových skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré dotknutý účastník bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní; obnova konania preto neprichádza do úvahy v prípadoch nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože takéto pochybenia sa dajú napraviť v rámci dovolania, prípadne mimoriadneho dovolania alebo prostredníctvom ústavnej sťažnosti (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS/161/2012 zo dňa 31.05.2012). Konanie o povolenie obnovy konania prebieha v dvoch fázach. V prvej fáze (iudicium rescindens) súd skúma, či je obnova konania procesne prípustná (v tejto fáze konania sa môžu riešiť výlučne právne otázky týkajúce sa prípustnosti obnovy konania); návrhu na povolenie obnovy konania buď vyhovie alebo ho zamietne. Druhá fáza (iudicium rescissorium) predstavuje nové prerokovanie a rozhodnutie veci. V prípade návrhu na povolenie obnovy konania z dôvodov podľa § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. je procesná prípustnosť tohto mimoriadneho opravného

prostriedku podmienená tým, že ten, kto navrhuje povolenie obnovy konania nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy; táto podmienka nie je splnená, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhuje povolenie obnovy konania, o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p., avšak ich v pôvodnom konaní nepoužil (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/98/2011 zo dňa 11.08.2011). Obnovou konania možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O.s.p. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/193/2010 zo dňa 24.11.2011). Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, z čoho vyplýva, že ním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu právu podať návrh na obnovu konania. Návrh na obnovu konania môže podať ktorýkoľvek účastník pôvodného konania. Dôvody obnovy konania sú taxatívne uvedené v ustanovení § 228 ods. 1 O.s.p. V prejednávanej veci podal odporca návrh na obnovu konania s poukazom na ustanovenie § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. Dôvodom obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. je existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré musia spĺňať kumulatívne podmienky a to, že (1) skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy nemohol účastník pôvodného konania bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, pričom otázka viny sa v tomto prípade posudzuje zo striktného procesného hľadiska, t.j. napriek tomu, že skutočnosti a dôkazy objektívne v čase pôvodného konania existovali, účastník z procesného hľadiska nezavinil, že sa súd s nimi nemohol oboznámiť (spravidla pôjde o prípady, keď účastník o existencii skutočností alebo dôkazov nevedel), (2) ďalej skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy musia byť spôsobilé privodiť pre účastníka pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci, t.j. so zreteľom na konkrétne okolnosti sa musí javiť do istej miery pravdepodobné, že nové rozhodnutie bude pre účastníka podávajúceho návrh na obnovu konania priaznivejšie ako pôvodné; preukázanie potenciálne priaznivejšieho rozhodnutia vo veci je procesným predpokladom vyhovenia návrhu na obnovu konania. Nemožnosťou použiť skutočnosti alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní alebo nemožnosť poznať či predložiť tieto skutočnosti alebo dôkazy účastníkom konania voči súdu, pričom nejde o prípady nevykonania možného dokazovania súdom o tých skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktoré účastníci konania označili, avšak súd ich nepokladal za rozhodujúce, a preto sa k ich dokazovaniu neprikróčilo (R 19/1975).

V prejednávanej veci odporca ako navrhovateľ obnovy konania v návrhu na začatie konania neuvádza žiadne v čase pôvodného konania neznáme skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy spôsobilé privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, ktoré nemohol predložiť v pôvodnom konaní, ale povolenia obnovy konania sa domáha v podstate z dôvodu, že v pôvodnom konaní mu bol ustanovený procesný opatrovník (§ 29 ods. 2 O.s.p.), ktorý nedostatočne hájil jeho záujmy; vo svojej podstate tak odporca vytýka okresnému súdu nesprávny procesný postup v pôvodnom konaní, ktorého obnovy sa domáha, pretože o pôvodnom konaní nemal vedomosť z dôvodu svojho pobytu v cudzine. Ako však bolo uvedené vyššie návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy, pretože na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vo všeobecnosti pokiaľ vedel účastník konania zastúpený opatrovníkom, ktorého mu ustanovil súd, o skutočnostiach, rozhodnutiach alebo dôkazoch v dobe, kedy prebiehalo pôvodné konanie, nemôže sa ani v návrhu na obnovu konania dovoľávať ich novosti, aj keď jeho opatrovník o nich nevedel; námietka účastníka konania, že mu nemal byť ustanovený opatrovník, ktorý ho v konaní zastupoval, lebo predpoklady pre takéto opatrenie neboli splnené, je uplatniteľná riadnym opravným prostriedkom proti rozhodnutiu súdu vydanom v konaní vedenom s opatrovníkom, t.j. v pôvodnom konaní (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/193/2010 zo dňa 24.11.2011); splnenie predpokladov na ustanovenie procesného opatrovníka účastníkovi konania, ktorého pobyt nie je známy, je oprávnený preskúmať odvolací súd v konaní o odvolaní tohto účastníka konania a to z hľadiska, či tomuto účastníkovi nebola postupom okresného súdu v pôvodnom konaní odňatá možnosť konať pred súdom (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/261/2007 zo

dňa 29.04.2008 alebo uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS/426/2009 zo dňa 15.12.2009 alebo sp. zn. I.ÚS/190/2013 zo dňa 27.03.2013).

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.